

Togotnež

v Ljubljani, 09. 12. 2014, ob 10. uri.

Ne bom govoril o številkah (313 mio EUR privarčevanega denarja), ampak bom bral. Preveč sem zaskrbljen, da bi govoril iz glave.

Teden in dan se nekateri gospodje spotikajo ob Dogovor o ukrepih za zmanjšanje obsega sredstev za plače in druge stroške dela v javnem sektorju za leto 2015.

Besedišča teh gospodov so prazna. Naši člani jih ne razumejo. Ravno ti gospodje so se namreč brez zadržkov varovali, zdravili, izobraževali in tako naprej v javnem in dostopnem sistemu. Zdaj pa tega drugim ne privoščijo in netijo razdor.

Samooklicani varuhi gospodarstva (imenujmo jih »togotneži«) nočejo verjeti, da so tudi delavci v javnem sektorju ljudje, da imajo družine, da trdo garajo za ljubi kruhek, da imajo mnogi nizke in prenizke plače, da ravno tako plačujejo davke, kupujejo in trošijo, da servisirajo tudi tiste, ki jih ne marajo.

Večina ne naseda praznim besedam. A mi smo vseeno dolžni opozoriti. Ker togotnež je ameba, spreminja obliko. In zelo rad se razmnožuje.

- Togotnež tarna in zavida.
- Togotnež ne pometa pred svojim pragom, ampak rad stiska in reformira druge.
- Togotnež cepeta in išče krivce povsod. Prst zelo rad uperi v javne uslužbence, na katerih se že od nekdaj varčuje, ki so dali že dovolj in še dajejo.

- Togotnež ne spoštuje truda policistov, vojakov, gasilcev in drugih reševalcev; ne ceni delavcev v državni upravi, javnem zdravstvu, sociali, šolstvu, kulturi. In še koga ali česa.
- Togotnež ne bi kvalitetno izobraževal, varoval, reševal, razveseljeval človeka, marveč bi zniževal standard in povečeval revščino.
- Togotnež je faliran čarodej: ljubi nizke plače in varčevanje, a kljub temu hlepi po večji potrošnji in zagonu gospodarstva.
- Togotnež je nestrpen in noče sožitja med javnim in zasebnim, čeprav eno brez drugega ne more.
- Togotnež tolče po vsem, česar sam ne zmore doseči.
- Togotnež ima rad manj in slabše namesto več in boljše.